

nem volt szándékában s csak azért hozta föl Gerle és Liptai ismeretségét, mert ő még abból az időből ismeri mind a két házat.

Elnök, minthogy ellenindítványt tettek, elrendeli a szavazást. Az eredmény az lett, hogy a többség a tanács javaslatát fogadta el.

Ezután a mai közgyűlés még néhány jelentéktelenebb tárgy elintézése után véget ért.

Szentesítve az új választójog. A mai nap politikai szenzációja az, hogy *őfelsége szentesítette a választójogról szóló törvényt.* Félhivatalosan így jelentik be a nevezetes, joggal mondhatjuk korszakos eseményt:

Őfelsége a király az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvényt, melyet az országgyűlés mindkét háza elfogadott, április 30-án szentesítette s a törvény a hivatalos lap egyik legközelebbi számában mint az 1913. évi XIV. törvény-cikk közzé fog tétetni. E tény feleslegessé teszi azoknak a híreszteléseknek és kombinációknak megcáfolását, amelyek a választójogi törvénnyel kapcsolatosan egyes ellenzéki lapokban már hetek óta a legkülönbözőbb változatokban napvilágot láttak.

Lukács László néhány nappal ezelőtt még azt mondta, hogy a szentesítés csak később fog megtörténni, amikor a választójogi törvények egész komplexumát a király elé lehet terjeszteni. Most azonban mégis megtörténhetett a szentesítés. A nevezetes tény hire a délutáni órákban eljutott Budapestre és az ellenzék inéző-bizottságában élénken tárgyalták.

Bécsből jelentik, Balogh Jenő dr. igazságügyminisztert őfelsége ma délelőtt 11 órakor magánkihallgatáson fogadta. Az igazságügyminiszter ez alkalommal őfelségének előterjesztette a választói biráskodásra vonatkozó novellát.

keressem az uramat és ezt megmondhassam neki.

Zsuzsi megkapta a kimenőt és ezzel rendbe is lett volna a dolog.

Amde az történt, hogy míg Zsuzsi délután oda volt, megjelent a háznál egy ember, vadonatúj, szép ruhában, nehéz aranyláncsal, vastag aranygyűrűkkel az ujjain. Zsuzsi után tudakozódott.

— Miért keresi a szakácsnémat? kíváncsiskodott a tanácsnokné.

— Hát azért, mert a feleségem, voit a válasz.

Az asszony ugyan szörnyen csodálkozott, hogy így néz ki a krajcár nélkül Amerikából jött ember, de azért szívesen szolgált felvilágosítással:

— A felesége elkérezkedett, hogy magához menjen és megmondja, hogy nem engedem meg, hogy maga éjszaka mindig feljárjon ide.

A csodálkozás sora most Csajti Pálon volt:

— Én hozzám kéredzkedett?! És hogy én feljártam volna éjjel ide, ő hozzá?!

— Persze.

— Hogy lehet az, hisz én ebben a szent percben egyenesen Amerikából jövök.

Az asszony most már észrevette,

Odaitélték a színházat.

— Almássy marad az igazgató. —

(Saját tudósítónktól.) A szombati közgyűlésen diűlőre jutott a színház ügye: Almássy Endre a törvényhatóság akaratából megmarad igazgatónak további három évre, minden fizetési kötelezettség nélkül.

A határozat kész helyzetet teremtett, a melyet valószínűleg senki sem fog megfélebezni, hiszen a színház bérbeadásának indítványozója, Gerle Imre dr. részt vett a mai közgyűlésen és annak elhatározásához előzetesen hozzá sem szólt. Megnyugvással fogadjuk mi is a város közönségének ítéletét, azzal a biztos tudattal, hogy amint a sajtó eddig is a közhangulat hű kifejezőjének vallotta magát, úgy köteles a most megnyilatkozott hangulatot is respektálni.

Csak futólag jegyezzük meg, hogy a közgyűlés épen nem volt következetes, ami annak tulajdonítható, hogy hangulatok hatása alatt és kellő megfontolás hiányában határozott. Ha ugyanis nem akart Almássyval szemben pénzbeli ellenszolgáltatást kikötni, akkor nem meghosszabbítani kellett volna az eddigi szerződést, (mert ezt már a tanács is megtehette volna és még sem tette meg), hanem új szerződés alapján kellett volna Almássynak adnia a színházat. Azért hangsúlyozzuk ezt, mert rég megállapított tény, hogy az eddigi szerződés jelentékeny módosításokra szorul és különösen a rendezői kérdés rendezése igényelt volna föltétlen komoly figyelmet. Ezen azonban még lehet segíteni.

Még szerencse, hogy minden színházi kérdésre nézve fentartotta magának a törvényhatóság a jogot, hogy a tanács intézkedéseit felülbírálhassa. Ez a nyereség, melynek biztosítéka Wimmer Fülöp érdeme, a színházon nem segít sokat. Látjuk, hogy egy olyan népes, nagy testület, mint a törvényhatósági

bizottság, komoly színházi politikára nem képes. Egyik napról a másikra változtatja álláspontját, a szónoklatok pillanatnyi hatása alatt. A sajtó föladata marad tehát, hogy mint eddig is, ellenőrizze és érdeméhez képest támogassa, vagy ostromozza a színházhoz hasonló közintézmény működését.

*

A közgyűlésnek erre az ügyre vonatkozó tárgyalásait itt közöljük:

Gaál Endre dr. kulturtanácsos referált a színház ügyéről. Ismertette röviden annak különböző fázisait, végül előterjesztette a tanács ismeretes javaslatát, mely szerint a város csak abban az esetben hosszabbítsa meg Almássy Endre szerződését, ha a városnak a színház főtartásával járó költségeiből 6500 koronát elvállal. Ellenkező esetben nyilvános pályázatot hirdessen a közgyűlés a színházra. Bemutatta ezután Gaál Almássy választát a tanács határozatára. Ennek lényege az, hogy Almássy kéri a várostól, hogy szerződését változatlanul hosszabbítsa meg. Az előadó a tanács javaslatát ajánlja elfogadásra.

Lantos Béla szólalt föl elsőnek. Arról a kérdésről van szó, — mondotta, — hogy a tanács javaslatát fogadja-e el a közgyűlés, vagy pedig az eddig érvényben levő szerződés alapján hosszabbítsák meg Almássy szerződését. A Pester Lloyd alapon szerinte fedezi a színházzal járó költségeket. Véleménye az, hogy nem tekinthető a színház üzletnek. De ha ezt valaki kétségbe vonná, nézzük az érem másik oldalát. Ha üzletnek is tekintik, kötelessége a városnak a színházgató támogatására sietni, aki 130 embert foglalkoztat, előmozdítja Szegeden az ipart és kereskedelmet, szóval emeli a város forgalmát. Hangsúlyozza, hogy a színházgatóra nézve óriási terhet jelent a 6500 korona, míg a város költségvetésében ez nem lendít a mérlegen. A színház nem megy olyan fényesen, mint ahogy azt hangoztatják. A jó üzleti hónapok után olyan hónapok is következnek, amikor nagyon is kevés a színház bevétele. Végül azt indítványozza, hogy a tanács javaslatát ne fogadják el, hanem 1917-ig minden újabb kikötés nélkül hosszabbítsák meg Almássy eddigi szerződését.

Ditrői Nándor jelentkezett szólásra ezután.

— Szavazzunk! — kiáltják minden oldalról.

Ditrői fölvilágosítást kér az előadói javaslatra vonatkozólag. Nem látja indokoltnak, hogy miért szól a tanács javaslata aképpen, hogy Almássy szerződése meg nem hosszabbítható, holott a színházi bizottság egyöntetűleg foglalt állást a szerződés meghosszabbítása mellett.

Gaál: A színházi bizottság véleménye különálló dolog.

Ditrői Nándor ezt tudomásul veszi és kijelenti, hogy csatlakozik Lantos indítványához, amelynek elfogadását kéri.

Wimmer Fülöp röviden kíván szólni, nem is a tárgy érdeméhez, annál inkább nem, mert úgy látja a közgyűlés hangulatából, hogy az ő álláspontját támogatják. Azt kérdezi csak a tanácstól, hogy az új színházi szabályrendelet érinti-e Almássy régi szerződését, ha meghosszabbítják, vagy sem. Az új szabályrendelet ugyanis azt mondja, hogy a színháznak minden ügyében fölebbezással lehet élni a közgyűléshez. Kéri, hogy a közgyűlés ezt tartsa fenn abban az esetben is, ha nem kötnek új szerződést Almássyval, hanem a régit hosszabbítják meg.

— Főtartjuk! — kiáltották egyhangúlag.

hogy itt akaratlanul is valami nagy bajnak lett az okozója és rettegve gondolt arra a tragédiára, ami ebből származhatik. Szeretett volna a dolgon simítani s mert jobb gondolat nem jutott eszébe, elkezdte dicsérni Zsuzsit:

— Ügyes szakácsné ám a maga felesége, még a király ő felsége is megeheti a főztjét. Nagyon sajnálom, hogy maga most elviszi. De ugy-e, legalább addig, míg másikat nem kapok, itt hagyja!

— Itt, ilyen helyen, ahol idegen férfi járhatott éjszaka a feleségemhez, ilyen helyen nem hagyom, szólt felháborodva Csajti.

Közben megérkezett Zsuzsi. A két házastárs egymás nyakába borult és átölelte egymást. Majd az ember kifejtette magát a felesége ölelő karjai közül és igen határozott hangon kiadta az utasítást:

— Pakkolt, Zsuzsi és gyereink! Ilyen helyen nem hagyjak tovább egy percre se.

Zsuzsi ugyan egyelőre nem tudta, mi kifogása van az urának az ő helye ellen, de azért sietve pakkolt, kikérte a hátralékos bérét és eltávoztak.

A tanácsnokné pedig azon gondolkodott, hogy az életben némely dolgok mégis más-képen esnek meg, mint a színpadon.

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Legolcsóbb kárpitos-árak beszerzési forrása. Dus választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák, gyermekágyak stb. Javítások jótállással szakszerűen eszközölni. Tisztelettel

BALOG,
:: kárpitos-üzlete, ::
Kossuth Lajos-sugárut 6. szám.